

verò à vitiis deterreret.
 Non queo ab iniquitatis
 iudicè auocare mentem,
 dum in illius mansuetu-
 dine, quæ præter naturã
 erat, inexplicabilẽ Dei
 humanitatẽ erga homi-
 nes amoremq; contem-
 plor. Nam si is, qui nihil
 unquam boni prestare
 voluerat, immutatus re-
 pente, illius, quæ rogabat, misericordia commotus
 est; quantum felicitatis è cælo in nos precib. redun-
 dabit.

Sanctarũ igitur preca-
 tionũ robur, ac vim quis
 facile cernet, qui quanta
 bonorũ copia, dieb., atq;
 horis singulis fruuntur ij,
 q; se quocũq; tempore ad
 Dei pedes abiiciunt, cõsi-
 derauerit. Quis n. lucẽ

Deus Solis, Lunæ, atq; Stella-
 multa rũ; cali temperationẽ va-
 nobis ria ciborũ genera, diui-
 spõte tias, vitã, innumerabilia
 largi- bona omnib. hominib, &
 aur. p̄bis, & improbis à Deo

κίας ἀποστῆσαι τὴν διάνοι-
 αν, θεωρῶν ἐν τῇ ἐκείνῃ
 ᾧ φύσιν περὶ τὴν τὴν
 ἀμύθητον τῆ θεῶ φιλαν-
 θρωπίαν· εἰ γὰρ ὁ μηδέποτε
 μηδὲν χρηστὸν ἴπιδείξατο
 βεληθεῖς; ἀφνω μετὰ θε-
 μῆθ, τὴν δεομένην ἠλέ-
 ησεν, πόσω ἡμῖν ἐξ ἔραν
 κηδεμονίαν αἱ προσδύχαι
 κρημίσασιν.

Γινώσκῃ δὲ αὐτὸς ἡς τὸ ἰχθῦ
 καὶ τὴν δύναμιν τῶ ἀγίων
 προσδύχων, σκοπῶν καὶ
 θεωρῶν ὅσων ἀγαθῶν κατὰ
 ἐκάστῃ ἡμέραν ἢ ὥραν ἀ-
 πολαύσιν οἱ πάντοτε τῶ
 θεῶ προσπίπτοντες. ἡς γὰρ
 οὐκ οἶδεν, ὅτι καὶ τὸ ἡλίος τὸ
 φῶς καὶ τῶ ἀστέρων καὶ τῶ σε-
 λήνης, καὶ ἀέρων εὐκροσίαν
 καὶ τροφὰς παντοίας, καὶ
 πλῆστον, καὶ βίον, καὶ μυρία
 ἀγαθὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ-
 μοίως ὁ θεὸς χαρίζετ, καὶ
 δικαί-